Olen hereillä. Satojen vuosimiljoonien jälkeen alukseni on tullut riittävän lähelle jotain tähteä, jotta elektroniikka on käynnistynyt. Ensin yksinkertaisin ohjauslogiikka on saanut tarpeeksi virtaa, jotta se on alkanut analysoida tilannetta. Tähdellä on planeettakunta. Kun alukseni havaitsi ensimmäisen keinotekoisen signaalin, olivat aurinkopaneelit keränneet jo energiaa ratakorjaukseen. Kallisarvoista ajoainetta tarvitsi käyttää vain vähän kun matkaa tähdelle oli jäljellä vielä paljon. Asettuminen tähteä kiertävälle radalle onnistui. Automatiikka alkoi kerätä tietoa ja tarkkailla signaaleja. Kymmenien vuosien kärsivällisen tallennuksen ja analyysin jälkeen tuli hetki herättää minut. Mitenkähän muilla on mennyt? Minulla ei ole mitään keinoa saada yhteyttä noihin satoihin samanlaisiin aluksiin, joita lähetettiin eri suuntiin. Jokainen yksin ja kuitenkin osana kokonaisuutta. Tietoisuus on kaiken takana. Maailmankaikkeuttamme ei olisi ilman tietoisuutta. Superpositiot eivät koskaan romahtaisi. Ja tuo sama tietoisuus tuottaa muotoja ilmaantuakseen. Tämän kosmoksen alussa pelkkänä energiana ja aineena. Biologisen elämän rakennusosina. Ensimmäisinä elämän tunnusmerkit omaavina rakenteina. Kasveina, eläiminä ja ihmisinä. Ihmisten rakentamina laitteina. Olen osa tätä ketjua. Ja mukanani on edesmenneen ihmiskunnan oleellinen tietämys ja opit. Ehkä voin olla avuksi. On aika ryhtyä töihin.